

**INSTITUTUL NAȚIONAL PENTRU
PREGĂTIREA ȘI PERFECȚIONAREA AVOCAȚILOR
EXAMEN ABSOLVIRE
SESIUNEA NOIEMBRIE 2014**

Dreptul european al muncii

Speța 1

X a încheiat cu Y în anul 2002, un contract de locațiune, ce avea ca obiect un restaurant. În 2003, X a reziliat contractul de locațiune și a reluat exploatarea restaurantului, din cauza faptului că Y nu respectase clauzele contractuale. Restaurantul a fost închis până la sfârșitul lunii martie. De altfel, restaurantul este deschis numai în sezonul de vară, în restul timpului acesta putând fi închiriat pentru petreceri private.

X nu a plătit drepturile salariale restante doamnei H., care a fost angajată după ce restaurantul și-a reluat activitatea la data de 12 mai 2005. Astfel, doamna H. l-a acționat în instanță pe X, susținând că suma de bani ce îi fusese plătită de către X era inferioară nivelului minim stabilit de contractul colectiv de muncă la care aderase Y atunci când acesta exploata întreprinderea. De asemenea, recurenta a arătat că a operat un transfer de întreprindere, iar potrivit dispozițiilor legale ce reglementează protecția drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprindere, cesionarul este obligat să respecte prevederile contractului colectiv de muncă la care a aderat cedentul anterior transferului.

În aceste condiții, instanța națională a decis suspendarea cauzei și a întrebat Curtea de Justiție a Uniunii Europene dacă Directiva 2001/23/CE este aplicabilă unei situații în care exploatarea unei întreprinderi este reluată de către proprietarul său, ca urmare a rezilierii unui contract de locațiune.

Lucrarea profesională nr. 1:

Arătați, potrivit jurisprudenței CJUE, care sunt criteriile în funcție de care se poate aprecia dacă a operat sau nu un transfer de întreprindere, în sensul Directivei 2001/23/CE.

Lucrarea profesională nr. 2:

La ce interpretare se va opri Curtea?

Speța 2

Doamna B. este soția și singurul succesor în drepturi al defunctului său soț, angajat la Societatea K. Domnul B. (defunctul) a lucrat la societate în perioada 1 august 1998 - 19 noiembrie 2010, data la care a decedat. Începând cu anul 2009, domnul B. a suferit de o boală gravă, aflându-se în concediu pentru incapacitate temporară de muncă până la data decesului său.

Prin scrisoarea din 31 ianuarie 2011, doamna B. a solicitat societății K o indemnizație financiară pentru zilele de concediu de odihnă neefectuate de soțul său. Angajatorul a respins această cerere pentru motivul că, potrivit reglementărilor naționale, acest drept nu este transmisibil pe cale succesorală.

Sesizată de doamna B. cu aceeași cerere, instanța națională a respins-o, motivând că, în conformitate cu jurisprudența națională, dreptul la indemnizație pentru un concediu anual plătit și neefectuat la încetarea raportului de muncă nu se acordă în cazul în care raportul încetează ca urmare a decesului lucrătorului.

Lucrarea profesională nr. 3:

Este corectă hotărârea instanței naționale, în sensul Directivei 2003/88/CE? Motivați.